

Glans: क्विकारं मुखचूर्णामृतम्रियः (कुमुदकोसरैरुणुम्) RAGH. 9, 34. = रुच्, शोभा Uṇ. Sch. AK. 1, 1, 2, 35, 19. H. 100 (Strahl). an. 2, 520. MED. v. 7.

— Vgl. क्वल्लक्विवि. Wohl von क्वा (vgl. क्विति).

क्विल्लाकार (क्वो) m. N. pr. eines Geschichtsschreibers von Kāç-mitra RĪĀN-TAR. 1, 19.

क्वृ, क्वेषति und क्वेते verletzen, tödten Dhātup. 17, 37.

1. क्वा (क्वो). क्विति P. 7, 3, 71. VOP. 11, 3. (अव) चक्कुम् P. 7, 4, 82, Vārtt. 2, Sch. (ed. Calc.); अक्कात् und अक्कासीत् P. 2, 4, 78. VOP. 8, 87. partic. क्वात् und क्वित् P. 7, 4, 41. VOP. 26, 120. abschnēden, zerschneiden Dhātup. 26, 37. चक्कुः BHAṬṬ. 14, 104. पत्नेन्द्रशक्तिमक्कासीत् 13, 40. क्वात् abgescnitten AK. 3, 2, 53. H. 1489, Sch. क्वित् dass. AK. H. 1489. क्वात् mager AK. 2, 6, 1, 44. H. 449. — caus. क्वयति P. 7, 3, 37. VOP. 18, 6. — Vgl. क्विवि.

— अन्व aufschneiden (die Haut): अन्वुं च श्यामेन त्वचमेताम् AV. 9, 5, 4.

— अन्व die Haut abziehen, schinden: त्वचमेवावक्काय ÇAT. Br. 1, 1, 4, 1, 3, 1, 2, 15. अन्वच्छित्तो ह वै पुरुषः 16. 3, 7. वत्सक्क्यौ सकर्णपुक्कावक्काते KĀTJ. Çr. 22, 1, 20.

— आ dass.: स पत्राद्यति यत् एतन्नोक्तितमुत्पतति ÇAT. Br. 3, 8, 2, 14.

एकधास्य त्वचमाद्यतात् AIR. Br. 2, 6. VS. 23, 39, 41.

— प्र kleine Einschnitte in die Haut machen, schröpfen; überh. wund machen: प्रक्क्यिता Suçr. 1, 33, 18. 2, 300, 15. प्रक्किते शोफे 247, 19. 4, 40, 6. आदर्शं स्वदितं चूर्णैः प्रक्कितं प्रतिसारयेत् 2, 294, 1.

2. क्वा m. (nom. क्वास्) ein Junges EKĀKSHARAK. im ÇKDr.

1. क्वाग Uṇ. 1, 123. 1) m. Bock AK. 2, 9, 76. 3, 4, 2, 32. TRIK. 2, 9, 24. H. 1273. क्वागा f. (ÇAT. Br.) Ziege, क्वागी AK. 2, 9, 76. TRIK. 2, 9, 26. एष च्कागः पुरा अश्वेन नीयते RV. 4, 162, 3. VS. 19, 89. 21, 40, 41. ÇAT. Br. 3, 3, 2, 4. 5, 1, 2, 14. KĀTJ. Çr. 6, 3, 20. 20, 7, 19. M. 3, 269. MBu. 3, 14398. 12, 12820. Hit. IV, 52. 120, 22. VARĀH. BRH. S. 64, 1, 7. fgg. Vgl. क्वाग, क्वागल. — 2) der Widder im Thierkreise VARĀH. BRH. 3, 5. — 3) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çiva Vjāpi zu H. 210.

2. क्वाग (vom vorherg.) adj. vom Bock —, von der Ziege stammend: मांस JĀĀN. 1, 257. पयस् Suçr. 2, 439, 3. 5. मूत्र 1, 193, 19.

क्वागण m. Feuer von trockenem Kuhmist (क्वागण) TRIK. 1, 1, 69. H. 1101. HĀR. 200.

क्वागभोजिन् (क्वाग + भोजिन्) m. Wolf (Ziegenfresser) RĪĀN. im ÇKDr.

क्वागमय (von क्वाग) adj. bocksartig, ziegenartig: मुख MBu. 3, 14399.

क्वागमित्र (क्वाग + मित्र) m. N. pr. eines Mannes gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116. Davon क्वागमित्रिक adj. (f. आ und ई) ebend.

क्वागरथ (क्वाग + रथ) m. der Gott des Feuers (einen Bock zum Vehikel habend), Feuer H. 1097. — Vgl. क्वागवाहन.

क्वागल (von क्वागल) 1) adj. vom Bock —, von der Ziege kommend: तीर Suçr. 2, 12, 18. — 2) adj. proparox. aus Kbhagala gebürtig, herkommend gaṇa तनशिलादि zu P. 4, 3, 93. — 3) m. oxyt. Bock Uṇ. 1, 112. RĪĀN. im ÇKDr. HARIV. 3273. R. 6, 19, 42. PAÑĀT. III, 117. — 4) m. ein best. Fisch, = क्वागलक ÇKDr. u. dem letzten W. — 5) parox. patron. von क्वागल, wenn ein Ātreja gemeint ist, P. 4, 1, 117; vgl. क्वागल.

क्वागलक (von क्वागल) m. ein best. Fisch: श्वेतं सुपाकं समदीर्घवृत्तं निः-

शल्कलं क्वागलकं वदन्ति । गले द्विकण्टः किल तस्य पृष्ठे कण्टः सुपद्यो रुचिदा बलप्रदः ॥ RĪĀN. im ÇKDr.

क्वागलालिका f. = क्वागलालिका RĪĀN. im ÇKDr.

क्वागलाली (क्वागल + अल) f. Wolf (Ziegen im Leibe habend) RĪĀN. im ÇKDr. Nach WILS. = क्वागलाली 1.

क्वागलि metron. von क्वागल gaṇa वाक्कादि zu P. 4, 1, 96. patron. von क्वागल 117, Sch. zugleich ein Ātreja (vgl. क्वागल) PRAVARĪDHJ. in Verz. d. B. H. 38, 4 v. u. N. pr. eines Fürsten (vgl. क्वागल 1, c) HARIV. 3017. 3498.

क्वागलेपे 1) Bez. einer Localität gaṇa सव्यादि zu P. 4, 2, 80. — 2) m. pl. Bez. einer Schule (vgl. क्वागलेपिन्) Ind. St. 1, 69. 3, 238. sg. N. pr. eines Verfassers eines Gesetzbuches ebend. 1, 233.

क्वागलेपिन् m. pl. die Schüler des Kbhagalin P. 4, 3, 109. 7, 1, 2, Sch. Ind. St. 1, 130. Sūtra derselben ÇĀKṢH. Çr. 6, 1, 7, Sch.

क्वागवाहन (क्वाग + वाहन) m. der Gott des Feuers, Feuer TRIK. 1, 1, 66. — Vgl. क्वागरथ.

क्वागिका (von क्वाग) f. Ziege H. 1273.

क्वागिये (von क्वाग) m. pl. N. pr. einer Schule Ind. St. 3, 238.

क्वागयापनि patron. von क्वाग P. 4, 1, 133, Vārtt.

क्वाटा f. Titel eines Commentars zum Mugdhabodha COLEBR. Misc. Ess. II, 46. — Vgl. क्वाटा.

क्वात् s. u. क्वा.

क्वात्त्रे (von क्वात्त्र) 1) m. Schüler P. 4, 4, 62. Sch. zu 6, 2, 16. AK. 2, 7, 10. 2, 7. H. 994. H. Ç. 1. PAÑĀT. 34, 23. RĪĀN-TAR. 6, 87. VOP. S. 176. Davon nom. abstr. क्वात्त्रता PAÑĀT. 33, 7. Nach P. 4, 4, 62 = क्वात्त्रे (nach dem Sch. das Verhüllen der Fehler des Lehrers) शीलमस्य; eher von क्वात्त्रे Sonnenschirm, also der dem Lehrer den Sonnenschirm nachträgt. — 2) n. eine Art Honig Suçr. 1, 183, 1. 10. VĪĀSP. zu H. 1214; vgl. क्वात्त्रक 2. क्वात्त्रक n. 1) proparox. nom. abstr. von क्वात्त्र 1. gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 133. — 2) = क्वात्त्र 2. VĪĀSP. zu H. 1214. क्वात्त्रकारं तु पटलं सरवाः पीतपिङ्गलाः । ये कुर्वन्ति तदुत्पन्नं मधु च्कात्त्रकमोरितम् ॥ RĪĀN. im ÇKDr.

क्वात्त्रगण (क्वात्त्र + गण Beule?) m. ein schlechter Schüler, = पदाच्यविद् der nur den Anfang der Wörter oder der Verse kennt HĀR. 216.

क्वात्त्रदर्शन (क्वात्त्र + दर्शन, worauf die Schüler ihr Auge richten) n. frische Butter (s. क्वैपंगवीन) ÇABDAK. im ÇKDr.

क्वात्त्रच्येसक (क्वात्त्र + च्येसक) m. ein Schelm von Schüler gaṇa मयूरच्येसकादि zu P. 2, 1, 73.

क्वात्त्रि P. 6, 2, 86. क्वात्त्रिशाला f. ebend.

क्वात्त्रिक्यं (von क्वात्त्रिका) n. das Amt des Sonnenschirmträgers gaṇa पुरादितादि zu P. 5, 1, 128.

क्वाद् (von 1. क्वाद्) n. (!) Dach ĠATĪDHJ. im ÇKDr. Eine falsche Form: vgl. P. 6, 4, 96.

क्वादन (wie eben) 1) m. N. eines Strauchs, Barleria caerulea Roxb. (नीलाह्वान), RĪĀN. im ÇKDr. — 2) f. ई Haut H. 630. — 3) n. a) Bedeckung, Decke, Kleidung, Hülle: क्वादनार्थं प्रकीर्णश्च कौट्य त्पासकैः HARIV. 3337. प्रादामहे क्वादनं ब्राह्मणैः MBu. 1, 3683. शशी जन्मन्यत्रप्रवरशयनक्वादनकरः VARĀH. BRH. S. 104, 8. — AK. 2, 2, 14. H. 1009. 7-